

Prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) D. Chistol
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, Galina Stratulat
judecători Oleg Sternioală, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Buga reprezentat de avocatul Verginia Baltag,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea c Răspundere Limitată „Media Securitate Grup” împotriva lui Alexandru Buga, intervenient accesoriu Serghei Albu, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandru Buga și menținută hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 25 martie 2015 SRL „Media Securitate Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Buga și Serghei Albu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantul a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând încasarea de la Buga Alexandru a datoriei contractuale în mărime de 4 500 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 600 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei. (f.d. 35-36)

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

La 07 aprilie 2012 între SRL „Media Securitate Grup” în calitate de executor și persoanele fizice Buga Alexandru și Albu Serghei în calitate de beneficiari, a fost încheiat contractul de prestări servicii pază fizică, conform căruia beneficiarii, sau obligat să achite costul serviciilor de paza fizică în valoare de 3 000 lei lunar.

Potrivit pct. 3.1 și 3.2 al contractului, beneficiarul este obligat să achite lunar prețul serviciilor prestate, dar nu mai târziu de data de 26 a lunii curente.

Menționează că la 01 decembrie 2013 contractul de prestări servicii de pază fizică a fost reziliat cu acordul părților, însă beneficiarii nu și-au onorat obligațiile contractuale parțial, serviciile prestate fiind achitate integral doar de Serghei Albu, iar Alexandru Buga datorând companiei SRL „Media Securitate Grup” suma de 4 500 lei.

Indică că potrivit pct. 3.4 al contractului, pentru neachitarea serviciilor în termen, beneficiarul achită penalitate în cuantum de 1% din valoarea obligațiunilor neexecutate pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, la 10 aprilie 2014 în adresa beneficiarului a fost expediată pretenția privind achitarea sumelor datorate, însă datoria nu a fost achitată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016 în proces s-a atras în calitate de intervenient accesoriu Serghei Albu. (f.d. 91-92)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Media Securitate Grup”.

S-a încasat de la Alexandru Buga în beneficiul reclamantului SRL „Media Securitate Grup” datoria contractuală în mărime le 4 500 lei, dobânda de întârziere în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 600 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei, ce constituie taxa de stat achitată de către reclamant la înaintarea cererii de chemare în judecată, iar în total suma de 5 370 lei.

În motivarea soluției, instanța de fond a constatat temeinicia acțiunii înaintate, or, pârâtul, până la rezilierea contractului din 07 aprilie 2012, nu și-a executat obligațiile contractuale privind plata costului serviciilor prestate pentru lunile septembrie 2013-noiembrie 2013.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 19 ianuarie 2017 Alexandru Buga a declarat apel, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017 s-a respins apelul declarat de Alexandru Buga și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016.

Nefiind de acord cu soluția instanțelor de judecată, la 03 octombrie 2017, Alexandru Buga reprezentat de avocatul Verginia Baltag a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, reiterând argumentele de fapt și de drept susținute pe parcursul examinării cauzei, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că acestea au fost adoptate cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și aprecierea arbitrară a probelor.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurentului la 07 august 2017 (f.d. 180), iar la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia, recursul înaintat la 03 octombrie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Alexandru Buga reprezentat de avocatul Verginia Baltag, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Alexandru Buga reprezentat de avocatul Verginia Baltag.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari